

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/137/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124285514
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6124285514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom 010 01 Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 50 496 166, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom 010 01 Žilina, Tolstého 1201/20, IČO: 36 864 455, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom 816 23 Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 768,60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu i žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 19C/89/2024-146 zo dňa 30.4.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku II. rozsudok prvoinštančného súdu **m e n í t a k**, že žalovaný je **p o v i n n ý** uhradiť žalobcovi 51,67 Eur s 9,5% úrokom z omeškania zo sumy 51,67 Eur od 18.4.2024 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi sumu 716,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z tejto sumy od 18.04.2024 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 86%. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 27.01.2024 v Námestove došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 156/2024 zo dňa 05.02.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 05.02.2024 do 20.03.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, pričom dňa 13.03.2024 poisťovňa doručila krycí list. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 03342024 splatnú dňa 04.04.2024 na sumu 2.366,82 eur bez DPH za 45 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky

zo dňa 20.03.2024 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 2.366,82 eur bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaná dňa 02.04.2024 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 1.598,22 eur. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 02.04.2024 podľa oznámenia o poistnom plnení (č.l. 10) Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Sporným v predmetnom konaní zostalo, dokedy je možné účtovať dobu nájmu predmetného vozidla, teda či do skončenia opravy alebo do doručenia tzv. krycieho listu. V ods. 17. až 22. v podrobnostiach poukázal na právnu úpravu, ktorú na vec aplikoval. Uviedol, že v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie, pričom túto mal za preukázanú zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.03.2024, ktorou poškodený ako postupca postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanej vo výške 2.366,82 eur, z titulu jeho nároku voči žalovanej podľa ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len zákon o PZP). Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou dňa 27.01.2024 na vozidle Mercedes Benz CLA, EVČ: A.. Zmluvné strany sa v bode č. 4 Zmluvy o postúpení pohľadávky dohodli, že postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie je vo výške 2.366,82 eur bez DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 03342024 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla Mercedes Benz A 220d sedan, EVČ: B.. V súlade s bodom 5. predmetnej zmluvy, vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítali a žalobca si následne predmetnú pohľadávku vymáhal vo vlastnom mene a na vlastný účet. Dlhé nájomné ako záväzok poškodeného (postupcu) voči prenajímateľovi (tento je preukázaný v bode 4. Zmluvy o postúpení pohľadávky), teda zanikol vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávok. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne, aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenájaté motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná príčinná súvislosť, keď škodová udalosť a to poistná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody (Rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/148/2019 zo dňa 21.08.2019). Poškodený ako postupca teda mal peňažnú pohľadávku voči žalovanému z titulu jeho nároku na poistné plnenie, konkrétne nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nútené užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou, ktorú pohľadávku voči žalovanému poškodený zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil žalobcovi za odplatu. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky bolo preukázané, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči žalovanému, súčasťou ktorého bola náhrada nákladov na prenájom vozidla a tento poistný nárok bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol teda veriteľom, pretože mal pohľadávku voči žalovanému, ktorú postúpil žalobcovi v súlade s § 524 a nasl. OZ. V ďalších bodoch 25. až 30. poukázal na súdom aplikovanú právnu úpravu. Uviedol, že žalovaná nespochybnila, že by poškodený užíval prenájaté motorové vozidlo v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, naopak pomernú čiastku predstavujúcu sumu za nájom náhradného vozidla od momentu odovzdania poškodeného motorového vozidla do autoservisu (05.02.2024) do momentu ukončenia opravy predmetného motorového vozidla (08.03.2024) žalobcovi aj uhradil (Oznámenie o poistnom plnení z č.l. 10). Žalovaná tak uznala opodstatnený nájom motorového vozidla v rozsahu 33 dní, pričom uviedla, že túto dĺžku považuje za nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že poškodenému bolo odovzdané opravené vozidlo až dňa 20.03.2024, kedy poškodený aj ukončil nájom motorového vozidla. Je nesporné, že motorové vozidlo sa v autoservise nachádzalo od 05.03.2024 do 20.03.2024, t.j. 45 dní. Uvedené vyplýva jednak z Čestného vyhlásenia poškodeného (č.l. 6), ako aj z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu (č.l. 6 p.v.). Krycí list zo strany žalovanej bol doručený dňa 19.03.2024. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie nákladov za nájom náhradného motorového vozidla za obdobie od 05.02.2024 až do 19.03.2024, kedy bolo umožnené nájomcovi/poškodenému prevziať si motorové vozidlo z autoservisu, je dôvodný. V tomto smere súd poukazuje na závery vyslovené v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 16.02.2023 sp.zn. III.ÚS 602/2022-34. V danom prípade žalovaná doručila krycí list dňa 19.03.2024, teda až týmto momentom

sa mohlo opravené motorové vozidlo dostať do dispozičnej sféry poškodeného. Súd má teda za to, že nakoľko poškodený nemohol užívať svoje motorové vozidlo z dôvodu poistnej udalosti, ocitol sa tým v nutnosti zabezpečenia si náhradného vozidla až po moment doručenia krycieho listu žalovanej autoservisu, kedy mohol opraveným motorovým vozidlom disponovať. Súd tak vychádzal z ustálenej judikatúry Ústavného súdu a zároveň v kontexte žalovanou predloženého rozhodnutia Krajského súdu v Žiline. S poukazom na právnu úpravu uvedenú v bodoch 33. až 36. rozsudku priznal žalobcovi priznal žalobcovi uplatnený nárok na úroky z omeškania z istiny vo výške 716,93 eur, konštatujúc, že žalovaná nebola v omeškaní s plnením svojich povinností podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, ale bola v omeškaní s plnením poistného plnenia, nakoľko ho neposkytla v plnej výške. Žalovaná sa s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP dostala do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti, ktorej šetrenie ukončila dňa 02.04.2024, pričom uvedené oznámila listom zo dňa 02.04.2024 (č.l. 10). Poisťovňa teda mala poskytnúť poistné plnenie do 15 dní, pričom toto v uvedenej lehote poskytla, avšak len vo výške 1.598,22 eur. Šestnástym dňom sa teda dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia vo výške 716,93 eur. Pokiaľ ide o zaplatenie sumy 51,67 eur a k tomu prislúchajúceho úroku zo omeškania, t.j. úroku z omeškania vo výške 9,5 % zo sumy 51,67 eur od 18.04.2024 do zaplatenia, teda sumy predstavujúcej jeden deň nájmu náhradného vozidla bez DPH, súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Nakoľko žalovaná doručila autoservisu krycí list dňa 19.03.2024, žalobca nemal po tomto dátume nárok na zaplatenie nákladov za nájom náhradného motorového vozidla, nemožno ich považovať za náklady, ktoré by mala byť povinná znášať žalovaná. Zhrnúc doteraz uvedené, podľa vykonaného dokazovania žalobou uplatnená istina 768,60 eur predstavuje rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 2.366,82 eur a poskytnutým poistným plnením žalovanou vo výške 1.598,22 eur, pričom súd žalobe vyhovel, pokiaľ išlo o žalovanú sumu 716,93 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi žalobcom uplatnenou istinou 768,60 eur a výškou nájmu za náhradné vozidlo za jeden deň bez DPH. Žalobca tak v spore nebol úplne úspešný, keď čo do sumy 51,57 eur spolu s úrokom vo výške 9,5 % ročne zo sumy 51,67 eur od 18.04.2024 do zaplatenia možno hovoriť o úspechu žalovanej. Na rozhodnutie o trovách konania preto súd aplikoval § 255 ods. 2 CSP.

41. Súd náhradu trov konania rozdelil a právo na náhradu trov konania priznal žalobcovi, a to v rozsahu, ktorý zodpovedá jeho tzv. čistému úspechu, ktorý je rozdielom medzi úspechom žalobcu (priznaná suma 716,93 eur + priznaný úrok z omeškania) a úspechom žalovanej (zamietnutá suma 51,67 eur + zamietnutý úrok z omeškania). V percentuálnom vyjadrení úspech žalobcu predstavuje 93 % a úspech žalovanej 7 %. Čistý úspech žalobcu je potom v percentuálnom vyjadrení 86 %.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, svoje rozhodnutie adekvátne neodôvodnil, čo má za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces a žalobca považuje Napadnutý rozsudok za nesprávny tiež z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v celom rozsahu poukazuje na obsah svojich doterajších vyjadrení, ústnych prednesov, písomných podaní a argumentácie v tomto konaní, ako aj predložených listinných dôkazov. Vzhľadom na vyššie uvedené je Napadnutý rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a arbitrárny, čo napĺňa odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Súd podľa názoru žalobcu dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že dňa 19.03.2024 získal poškodený dispozíciu s vozidlom, nakoľko mal za to, že práve v tento deň sa dostalo opravené vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie, keďže v uvedený deň bol autoservisu zaslaný zo strany žalovaného krycí list. Uvedený záver nie je správny a to vzhľadom na skutočnosť, že nie je pravdou, že by sa v tento deň (teda dňa 19.03.2024) dostalo skutočne opravené vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného na jeho ďalšie používanie. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady nájomného za dobu užívania náhradného vozidla až do dňa vrátenia opraveného vozidla poškodenému po doručení krycieho listu. Žalobca trvá na dôvodnosti jeho argumentácie, že prvý objektívny deň pre prevzatie opraveného vozidla z autoservisu bol deň 20.03.2024 a to i s ohľadom na ust. § 122 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého lehota určená podľa dní sa začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok, t.j. v prvý pracovný deň nasledujúci po doručení krycieho listu zo strany žalovaného. Trvanie nájmu náhradného vozidla v predmetnej veci do dňa prevzatia opraveného vozidla, a to v prvý deň začiatku plynutia lehoty na jeho prevzatie, je tak nutné považovať za účelné a v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zapríčinenou poisťovňou žalovaného. Podporne poukazuje na závery rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 01.10.2024, sp. zn. 6C/64/2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.03.2025, sp. zn. 9Co/7/2025, kde bola riešená obdobná právna a skutková situácia ako v prejednávanej príhode, teda rovnako bola sporná otázka, či má poškodený nárok na

nájom náhradného vozidla i za deň, ktorý je prvým pracovným dňom po doručení krycieho listu zo strany poisťovne. Navrhoval zmeniť výrok II. a III. a to tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 51,67 EUR spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 18.04.2024 do zaplatenia a prizná žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%. Vo výroku I. žiadal rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť.

3. Žalovaný v odvolaní proti rozsudku prvoinštančného súdu trval na tom, že náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy, teda po dni 08.03.2024, nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Žalovaný v priebehu konania tiež uviedol, že autoservis Motorr Žilina, s.r.o. (ďalej aj len „autoservis“) bol splnomocnený poškodeným na komunikáciu so žalovaným. Na základe uvedeného splnomocnenia autoservis doručoval doklady potrebné pre likvidáciu poistnej udalosti, a to dňa 19.03.2024 tzv. „veľký“ technický preukaz vzťahujúci sa k poškodenému motorovému vozidlu a v rovnaký deň aj vodičský preukaz vodiča poškodeného. Z uvedeného je zrejmé, že autoservis, splnomocnený poškodeným, doklady potrebné k likvidácii poistnej udalosti doručoval až po vystavení faktúry za opravu vozidla. V rovnaký deň, ako autoservis doručil potrebné doklady, žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a doručil prostredníctvom svojho webportálu „Oznámenie o poistnom plnení“ autoservisu, t.j. ku dňu 19.03.2024. Žalovaný uskutočnil likvidáciu poistnej udalosti v najkratšom možnom čase s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu, a to aj z dôvodov na strane autoservisu, ktorý za poškodeného doručil doklady potrebné k likvidácii poistnej udalosti oneskorene. Uvedené skutočnosti, ktoré reálne predžili šetrenie a ukončenie likvidácie poistnej udalosti (a tým predžili aj nájom náhradného vozidla) však nemôžu byť na úkor žalovaného, pretože tu absentuje príčinná súvislosť so škodovou udalosťou zo dňa 27.01.2024. Autoservis tiež doručil žalovanému faktúru za opravu vozidla až dňa 11.03.2024, t.j. 3 dni po ukončení opravy. Nájom za dni po vykonaní opravy aj z týchto dôvodov nemôže byť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Navyše je to hlavne právny predchodca žalobcu, ktorý je v zmluvnom vzťahu s autoservisom, ktorého predmetom je oprava motorového vozidla. Pokiaľ skutočne poškodený bol v situácii, že nevyhnutne potreboval svoje motorové vozidlo, mohol si ho vyzdvihnúť už v deň ukončenia opravy, t.j. dňa 08.03.2024. Žalovaný poukazuje aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023. Poukazoval na početné rozhodnutia odvolacích súdov, z ktorých nepochybne vyplýva, že nájom náhradného vozidla je účelným nákladom len do okamihu skončenia opravy. Žalovaný má ďalej za to, že pokiaľ poškodení využijú inštitút krycieho listu, nemôže mať táto okolnosť vplyv na výšku škody, ktorú má žalovaný z titulu povinného zmluvného poistenia zaplatiť za nájom náhradného vozidla. Žalovanému nemožno ukladať povinnosti odkazom na obchodnú prax, ale len v súlade so zákonom. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. 19C/89/2024-146 zo dňa 30.04.2025 v napadnutých výrokoch I. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že v prejednávanom spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. V súvislosti s dĺžkou trvania nájmu a jej dôvodnosti v celom rozsahu poukazujeme na našu argumentáciu pred súdom prvej inštancie a odôvodnenie z napadnutého rozhodnutia. V žiadnom prípade nemožno akceptovať žalovaným prezentovaný svojvoľný výklad predmetného nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky. V tomto zmysle považujeme argumentáciu žalovaného nálezom Ústavného súdu za protirečenie a žalovaným prezentovaný výklad za účelový v prospech žalovaného. Žalobca je presvedčený o správnosti ním prezentovaného výkladu a interpretácie nálezú Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 a vzhľadom na množstvo rozhodnutí súdov prvej inštancie, označené rozhodnutia senátu Krajského súdu v Bratislave a senátov Krajského súdu v Žiline máme za to, že v otázke účelnosti nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla došlo k ustáleniu rozhodovacej praxe v zmysle argumentácie žalobcu. K námietkam žalovaného prezentovaným v odvolaní k otázke nevyhnutnosti a účelnosti nákladov na prenájom náhradného vozidla je potrebné uviesť, že dôvod užívania náhradného vozidla odpadá až ku dňu vydania opraveného vozidla poškodenému, pretože k predmetnému dňu sa opravené vozidlo dostáva do dispozície poškodeného, čo zodpovedá aj právnomu názoru vyslovenému v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34. Žalovaný okrem iných v odvolaní poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.

zn. 8Co/46/2024 zo dňa 27.06.2024, podľa ktorého pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bola v danom prípade významná skutočnosť, či v čase vykonania opravy poškodeného vozidla mal poškodený možnosť získať poškodené vozidlo do svojej dispozície. Žalobca k uvedenému uvádza, že v predmetnom prípade ide o odlišnú dôkaznú situáciu, nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v tomto prípade rezignoval na akúkoľvek argumentáciu..., z čoho nepochybne vyplýva, že žalobca bol nečinný, čím neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal skutočnosti potrebné na rozhodnutie v jeho prospech. Podotýkame, že ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou boli prekonané ďalšie rozhodnutia súdov, na ktoré poukazuje žalovaný. Taktiež vo vzťahu k nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v odpore poukázal iba na jeho jednu vetu bez ďalšieho kontextu. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/136/2024, je potrebné uviesť, že závery uvedené v tomto rozhodnutí nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax. K právnym záverom vyjadreným v uvedenom rozhodnutí sa viaže len senát 8Co Krajského súdu v Žiline, pričom rozhodovacia prax iných senátov Krajského súdu v Žiline je v prospech žalobcu. Žalobca podotýka, že ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou boli prekonané ďalšie rozhodnutia súdov, na ktoré poukazuje žalovaný. Poškodený je momentom vzniku škody nútený komunikovať s poisťovňou vinníka dopravnej nehody, ktorá si kladie podmienky pre krytie vzniknutej škody zapríčinennej jej poisťovňou, a to v prvom rade určením autorizovaných autoservisov, s ktorými je v zmluvnom vzťahu. Výberom iného autoservisu by poškodený podstupoval značné riziko pri uplatňovaní nároku na náhradu škody voči poisťovni. Poškodený sa tak stáva „vazalom“ poisťovne pri výbere autoservisu. Výberom autoservisu, ktorý je v zmluvnom vzťahu s poisťovňou sa končí jeho súčinnosť s poisťovňou a túto v plnej miere preberá autorizovaný servis, ktorému je poisťovňa zaviazaná plniť za vykonanie opravy, a to práve dorúčením krycieho listu. Krycí list predstavuje zabezpečenie úhrady nákladov za vykonanie opravy a protiplnením autoservisu je vydanie opraveného vozidla poškodenému. V predmetnej veci poškodený užíval náhradné vozidlo po dobu 45 dní, t. j. od 05.02.2024 do dňa 20.03.2024, avšak nárok na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla následne žalovaný priznal len za 33 dní trvania nájomného vzťahu. Žalovaný si podľa nášho názoru sám protirečí a spochybňuje svoj vlastný postup, keď ohľadom dĺžky trvania vykonávanej opravy nemal nijaké námietky, pričom fakturovanú čiastku autoservisu bez pochybností uhradil a postup autoservisu namietal až v súvislosti s nákladmi na nájom náhradného vozidla. Samotnú dĺžku opravy nebolo možné zo strany poškodeného akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť, pričom autoservis ako zmluvný partner žalovaného a autorizovaný servis garantuje kvalitné a rýchle vykonanie opravy, poškodený tak nemohol mať žiadne pochybnosti o tom, že oprava bude vykonaná v čo najkratšom možnom čase vzhľadom na objektívne možnosti na strane autoservisu a jeho zmluvné povinnosti vo vzťahu k žalovanému. Poškodený je od momentu odovzdania svojho poškodeného motorového vozidla autoservisu zbavený akejkoľvek možnosti s ním disponovať, pokiaľ mu ho autoservis nevydá, pričom nie je možné, aby svoje vozidlo po vykonaní jeho obhliadky v autoservise ďalej využíval. Je nelogické a absurdné, aby žalobca ex post po ukončení nájmu náhradného vozidla preukazoval okrem účelu náhradného vozidla užívaného po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise aj samotnú dobu, po ktorú bolo vozidlo poškodeného opravované, t.j. konkrétny čas, po ktorý autoservis vykonával práce na vozidle poškodeného. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vrácaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Je podľa nás neprijateľné, aby žalobca podrobne preukazoval konkrétne úkony a práce, ktoré boli počas opravy vykonané zo strany servisu resp. ich časový rozsah. Neexistuje totiž žiadna norma alebo predpis, ktorý by určoval ako dlho má byť oprava vykonávaná. V súvislosti v podrobnostiach poukázal na rozhodnutia či už Krajského súdu v Bratislave alebo v Žiline a zotrval na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v priebehu konania namietal, že náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy, teda po dni 08.03.2024, nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Dátum ukončenia opravy pritom vyplýva z faktúry autoservisu Motorr Žilina, s.r.o. (ďalej len „autoservis“) č. 1141240136, ktorá bola dňa 08.03.2024 vystavená. Žalovaný v priebehu konania tiež uviedol a preukázal, že autoservis bol splnomocnený poškodeným na komunikáciu so žalovaným, a to Splnomocnením zo dňa 05.02.2024. Na základe uvedeného splnomocnenia autoservis doručoval doklady potrebné pre likvidáciu poistnej udalosti, a to dňa 19.03.2024 tzv. „veľký“ technický preukaz

vzťahujúci sa k poškodenému motorovému vozidlu a v rovnaký deň aj vodičský preukaz vodiča poškodeného. Z uvedeného je zrejmé, že autoservis, splnomocnený poškodeným, doklady potrebné k likvidácii poisťnej udalosti doručoval až po vystavení faktúry za opravu vozidla. V rovnaký deň, ako autoservis doručil potrebné doklady, pritom žalovaný ukončil šetrenie poisťnej udalosti a doručil prostredníctvom svojho webportálu „Oznámenie o poistnom plnení“ autoservisu, t.j. ku dňu 19.03.2024, Žalovaný zdôrazňuje, že likvidáciu poisťnej udalosti uskutočnil v najkratšom možnom čase s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu, a to aj z dôvodov na strane autoservisu, ktorý za poškodeného doručil doklady potrebné k likvidácii poisťnej udalosti oneskorene. Uvedené skutočnosti, ktoré reálne predĺžili šetrenie a ukončenie likvidácie poisťnej udalosti (a tým predĺžili aj nájom náhradného vozidla) však nemôžu byť na úkor žalovaného, pretože tu absentuje príčinná súvislosť so škodovou udalosťou zo dňa 27.01.2024. Autoservis tiež doručil žalovanému faktúru za opravu vozidla až dňa 11.03.2024, t.j. 3 dni po ukončení opravy. Konanie, resp. nečinnosť autoservisu, ktorý konal v mene poškodeného, reálne predĺžili šetrenie poisťnej udalosti, a tým aj nájom náhradného vozidla. Nájom za dni po vykonaní opravy aj z týchto dôvodov nemôže byť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Za takúto škodu má zodpovedať autoservis, ktorý v mene poškodeného konal oneskorene. Navyše autoservis bol Splnomocnením zo dňa 05.02.2024 splnomocnený na komunikáciu s poisťovňou poškodeným. Splnomocnenec mal teda vedomosť o doručení krycieho listu zo strany žalovaného ku dňu 19.03.2024. Ak autoservis informoval splnomocniteľa o doručení krycieho listu oneskorene, nemôže byť táto skutočnosť na úkor žalovaného. Žalovaný opätovne zastáva právny názor, podľa ktorého náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy nie je možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, a to bez ohľadu na to, kedy dôjde k doručeniu krycieho listu zo strany žalovaného. Nie je zrejmé, aká konkrétna lehota má poškodenému plynúť odo dňa nasledujúceho po dni doručenia krycieho listu autoservisu (k čomu došlo dňa 19.03.2024) a z čoho túto lehotu žalobca vyvodil, resp. kde je táto lehota zakotvená. Žalovanému nie je zrejmé, aký je posledný deň trvania tejto lehoty. Žalovaný poukazuje na to, že dátum dodania služby je na faktúre autoservisu uvedený úplne jasne ku dňu 08.03.2024. Vo faktúre nie je uvedená žiadna lehota na prevzatie vozidla a dátum dodania služby, resp. deň doručenia krycieho listu, nepredstavuje právne významnú skutočnosť, od ktorej možno počítať ešte nejakú ďalšiu lehotu na prevzatie vozidla. Dátum dodania služby, resp. deň ukončenia opravy je ohraničený uvedeným dňom, t.j. dňom 08.03.2024. Účelnosť nájmu je teda rovnako ohraničená týmto dňom. Nájom za deň 20.03.2024 rozhodne nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 27.01.2024. Zotrval na odvolacom návrhu.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného vyjadril nesúhlas s právnym názorom žalovaného, ktorý je podľa názoru žalobcu v rozpore s povahou, účelom a princípmi povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Deň ukončenia opravy nemožno považovať za rozhodujúci deň, ku ktorému by mal poškodený ukončiť nájom náhradného vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto nastáva až momentom vydania opraveného vozidla autoservisom poškodenému, ku ktorému autoservis pristupuje v čase, keď ma aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Moment vydania opraveného vozidla poškodenému tak závisí od konania poisťovne, preto je podľa názoru žalobcu daný ním uplatnený nárok voči žalovanému na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu zotrvania opravovaného vozidla poškodeného v autoservise. Žalobca má za to, že do doby nájmu treba započítať nielen samotnú dobu opravy a skončenie šetrenia oznámením resp. plnením poisťovne, ale takisto aj primeranú lehotu na prevzatie si opraveného vozidla zo servisu. Ako vyplýva zo žalovaným predložených dokladov, krycí list bol autoservisu doručený dňa 19.03.2024 v čase o 14:09 hod. K momentu doručenia krycieho listu je súčasne potrebné pripočítať čas jeho vybavenia ako aj čas potrebný na prípravu vozidla na odovzdanie poškodenému na strane autoservisu, ďalej čas, kedy je poškodený reálne informovaný o možnosti vyzdvihnutia si svojho opraveného vozidla a súčasne objektívnu možnosť na strane poškodeného si svoje opravené vozidlo vyzdvihnúť s ohľadom na jeho osobné či pracovné povinnosti, otváracie hodiny autoservisu, dopravnú situáciu resp. iné špecifické okolnosti. Podotkol, že pre pojem „bez zbytočného odkladu“ neexistuje legálna definícia, avšak v zmysle ustálenej právnej praxe je ho potrebné vykladať podľa objektívnych možností splnenia stanovenej povinnosti, pričom spravidla ide o dobu 8 dní, resp. pár dní. V súvislosti s uvedeným je zrejmé, že poškodený si svoje opravené vozidlo prevzal bez zbytočného odkladu. Podotkol, že poškodený ani nemá dopredu vedomosť o tom ako dlho bude oprava jeho vozidla trvať, v tejto situácii by bol poškodený preto absolútne nespravodlivo postihnutý tým, ak by mal byť nútený byť neustále v pohotovosti a čakať ako „na ihlách“ na informáciu od autoservisu o možnosti vyzdvihnutia si opraveného vozidla, a následne zanechať všetku jeho bežnú dennú činnosť/prácu a „bežať“ do autoservisu za

účelom okamžitého vyzdvihnutia svojho vozidla z autoservisu. Takéto konanie poškodeného nemožno od neho spravodlivo očakávať a povinnosť poškodeného vyzdvihnúť si svoje vozidlo z autoservisu je nutné posúdiť v súlade s ust. § 122 Občianskeho zákonníka. Postup autoservisu, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne, pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vracaní poškodenému nemožno nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy, pričom je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že bol to práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. Naopak, práve žalovaný v konaní nepreukázal, že by poškodený mal reálnu a objektívnu možnosť prevziať si svoje vozidlo tak, ako tvrdí. Mal za to, že zo strany žalovaného dochádza k dezinterpretácii a nesprávnemu výkladu nálezu Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023. Poškodený sa o ukončení opravy v momente vystavenia faktúry nemá ako dozvedieť, pričom v tejto súvislosti poukazujeme na už uvedenú procesnú obranu žalobcu. Zároveň opätovne poukazujeme i na synalagmatický charakter právneho vzťahu medzi autoservisom a poisťovňou, ktorý vylučuje tvrdenia o neoprávnenom konaní autoservisu. Žalobca trvá na svojej argumentácii, v zmysle ktorej za účelnú dobu nájmu je potrebné považovať obdobie od momentu prijatia vozidla do opravy až do jeho vydania poškodenému, pokiaľ poškodený dobu nájmu nijako nepredĺžil svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie vo výroku I. potvrdil, vo výroku II. zmenil spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

8. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že v časti, v ktorej prvoinštančný súd vyhovel žalobe žalobcu, prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, na druhej strane sa odvolací súd nestotožnil s postupom prvoinštančného súdu vo výroku II., v ktorom rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a žalovanému uložil uhradiť žalobcovi 51,67 Eur s 9,5% úrokom z omeškania zo sumy 51,67 Eur od 18.4.2024 do zaplatenia.

9. K odvolacím námietkam odvolateľa odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že predmetom konania v prejednávanej veci je ustálenie rozsahu náhrady škody spôsobenej nemožnosťou užívania poškodeného vozidla v súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou poistencom žalovaného a ustálenie doby využívania náhradného vozidla prenajatého žalobcom do doby, pokiaľ servis neodovzdá poškodenému opravené vozidlo.

10. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na aktuálny nález Ústavného súdu SR III. ÚS 322/2025-31 zo dňa 17. júla 2025, ktorý uviedol, že „pri posúdení tejto otázky dochádza k stretu záujmov poisťovne zodpovedajúcej za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na jednej strane a podnikania, ktoré je založené na prenájme vozidiel poškodeným osobám na strane druhej. V centre týchto podnikateľských záujmov je však poškodený, ktorý nemôže užívať poškodené vozidlo a ktorý je poisťovňami usmerňovaný k opravám vozidiel v ich zmluvných servisoch. V tomto systéme je z pohľadu právnej istoty ako ústavnej hodnoty všetkých zúčastnených neudržateľné, aby boli vo vzťahu k povinnosti preukázania účelnosti trvania nájmu formulované rozdielne dôkazné štandardy rôznych krajských súdov. Osobitne tomu je v situácii, keď proces opravy a vydania poškodeného vozidla ako osobitného splnenia povinnosti poisťovne podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP je určovaný bežnou obchodnou praxou poisťovní a servisov – zmluvných partnerov poisťovní, no nie bežnou obchodnou praxou poškodených a prenajímateľov náhradných vozidiel“. Ďalej uviedol, že poškodený účelnosť trvania nájmu odôvodnil tým, že náhradné vozidlo mal prenajaté až dovtedy, pokiaľ mu servis neodovzdal opravené vozidlo. Skutočnosti podstatné pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy – vystavení faktúry bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že sťažovateľovi nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavila krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosti rozhodné pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné. Za rozhodujúcu preto považoval preukázanú bežnú obchodnú prax servisu a žalovanej poisťovne, ktorá spočíva v tom, že servis –

zmluvný partner poisťovne poškodeného o vykonaní opravy informuje a na prevzatie vozidla ho vyzýva až po doručení krycieho listu poisťovne.

11. Pokiaľ teda z vykonaného dokazovania v prejednávanej veci jednoznačne vyplynulo, že nájomný vzťah, predmetom ktorého bol prenájom náhradného motorového vozidla, preukázateľne trval od 05.3.2024 do 20.3.2024 a bol ukončený až dňom vrátenia vozidla zo servisu po ukončení opravy a vystavení krycieho listu poisťovňou, odvolací súd nemal dôvod odchyliť sa od aktuálne vlastnej rozhodovacej praxe, ktorá je súladná i so závermi, vyplývajúcimi z nálezů Ústavného súdu SR III. ÚS 322/2025-31 zo dňa 17. júla 2025.

12. Poškodený si opravené motorové vozidlo, vyzdvihol až nasledujúci deň po doručení krycieho listu. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby mal svoje osobné a pracovné povinnosti zosúladené tak, aby si vozidlo prevzal ihneď po telefonáte z autoservisu, a to s ohľadom na časové i miestne súvislosti s prihladením na sídlo autoservisu a poškodeného. Napokon žalovaný sám má v tomto smere odlišnú prax, keď v niektorých prípadoch priznáva poistné plnenie i za nasledujúci pracovný deň a v iných prípadoch vyžaduje, aby si poškodený motorové vozidlo prevzal v deň totožný s dorúčením krycieho listu. Žalovaný nepreukázal, že by upovedomil poškodeného o tom, v ktorý deň doručí servisu krycí list, a teda nemôže očakávať, že bezodkladnosť sa bude rovnať okamžitému prevzatiu motorového vozidla. Napokon i v zmysle zásad určených pre počiatok plynutia lehôt určených podľa dní, platí, že lehota určená podľa dní sa začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Vo väzbe na uvedené preto odvolací súd vo výroku II. rozsudok prvoinštančného súdu zmenil a vyhovel odvolaniu žalobcu.

13. Čo do výroku o priznaní nároku na úrok z omeškania, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že táto otázka bola vyriešená rozhodovacou praxou, a to i najvyšších súdnych autorít, v zmysle ktorej postupoval i prvoinštančný súd v predmetnej veci. Je potrebné v tejto súvislosti poukázať na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021. Neboli preukázané také okolnosti, ktoré by odôvodňovali odklon od vysloveného právneho názoru Ústavného súdu SR, nakoľko sa v danom prípade žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného nie nepeňažného záväzku. Správne prvoinštančný súd pri rozhodovaní o nároku na úrok z omeškania postupoval v zmysle ust. § 517 ods. 2 v súvislosti s Nariadením vlády SR č. 87/95 Z.z.

14. V nadväznosti na uvedené preto rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, stotožniac sa i s jeho odôvodnením podľa § 387 ods. 2 CSP, potvrdil. Vo výroku II. a o nároku na náhradu trov konania rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že uložil žalovanému uhradiť žalobcovi 51,67 Eur s 9,5% úrokom z omeškania zo sumy 51,67 Eur od 18.4.2024 do zaplatenia a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)